

תפ"ח (חיפה) 5102-12 - מדינת ישראל נ' פלוני

תפ"ח (חיפה) 5102-12 - מדינת ישראל נ' פלונימחוזי חיפה

תפ"ח (חיפה) 5102-12

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בחיפה

[05.11.2013]

כב' השופט יוסף אלרון, נשיא [אב"ד]

כב' השופט עודד גרשון

כב' השופט אברהם אליקים

גזר דין

1. מבוא

הנאשם, צעיר יליד 1994, הורשע, לאחר שמיעת ראיות בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום שהכיל שני פרטי אישום נפרדים, היינו מעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "החוק") [ריבוי עבירות], ניסיון למעשה סדום, עבירה לפי סעיף 347(ב)+סעיף 25 לחוק, מעשה סדום, עבירה לפי סעיף 347(ב) לחוק [ריבוי עבירות], מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) בצירוף סעיף 350 לחוק ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק. קיבלנו את תסקיר שירות המבחן שסקר בפנינו את מצבו של הנאשם עצמו; כן קיבלנו תסקיר קורבן בעניינו של אחד מנפגעי העבירה (הקטין מ.א. יליד 2001). כך גם קיבלנו חוות דעת של המרכז להערכת מסוכנות בהתאם לסעיף 6 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו - 2006.

2. העובדות שפורטו בכתב האישום

א. פרט האישום הראשון

בכתב האישום נטען כי הנאשם והקטין א' יליד שנת 2000, גרים בשכונת סמוכות זו לזו. בין החודשים מאי 2011 ויולי 2012, במועדים שאינם ידועים למאשימה, נהג הנאשם לפגוש את א' בשכונת מגוריו, להכניסו בכוח אל מקומות מבודדים, מבנים בשלבי בנייה ומחסן נטוש הנמצא בסמוך לביתו של א' (להלן - "המחסן") ובהיותם לבדם היה הנאשם מבצע בא' מעשים מגונים וכן מנסה לבצע בו מעשה סדום, זאת חרף התנגדותו של א', תוך שימוש בכוח, במספר הזדמנויות שונות.

בין החודשים מאי 2011 לדצמבר 2011, במועד שאינו ידוע למאשימה, ישב א' במשחקייה (להלן - "המשחקייה") יחד עם חבריו. באותה עת, הנאשם שהה אף הוא במשחקייה ושיחק במשחק פלייסטיישן. א' שביקש אף הוא להשתמש במשחק שאל את הנאשם מתי הוא מתכוון לסיים, ובתגובה הציע הנאשם לא' לשחק עימו יחדיו. כשסיימו לשחק, יצא א' מן המשחקייה והנאשם יצא בעקבותיו. אז התקרב הנאשם לא' מאחור, תפס בו בחוזקה, הרימו ונשאו עימו אל עבר מבנה סמוך המצוי בשלבי בנייה (להלן - "המבנה"). א' בתגובה התנגד וניסה להכות את הנאשם בידיו ולבעוט ברגליו כדי להשתחרר מאחיזתו אך ללא הועיל.

בהמשך לאמור, בהיכנסם לאחד מחדרי המבנה, הוריד הנאשם את מכנסיו ותחתוניו של א' עד לברכיו, הוריד את מכנסיו ותחתוניו שלו וניסה להושיב את א' בכוח, תוך שהוא לוחץ ודוחף את כתפיו של א' כלפי מטה. א' התנגד והמשיך לעמוד ובתגובה לכך היכה הנאשם את א' על ברכיו ובכך גרם לו ליפול ארצה. בהיות א' על הרצפה, תיישב הנאשם, הושיב את א' בכוח על חיקו, וכששניהם עירומים בפלג גופם התחתון, החל הנאשם להניע את א' על איבר מינו, מעלה ומטה, כך שאיבר מינו של הנאשם מתחכך בישבנו של א', וזאת עשה מספר פעמים בניגוד לרצונו של א', חרף התנגדותו, לשם גירוי, סיפוק וביזוי מיניים.

לאחר מכן, בעוד א' ישוב בכוח על חיקו של הנאשם, סובב הנאשם את א' מעט לכיוונו, בידו האחת תפס בכוח בצווארו ובידו השנייה אחז באיבר מינו שלו והחל לדרוש מא' שימצוץ את איבר מינו וזאת בכוונה לבצע בו מעשה סדום. א' התנגד, צעק וניסה להתרחק, אך הנאשם המשיך לאחוז בצווארו וניסה לקרב את ראשו לאיבר מינו. בשלב זה נשמע קול צעדים בתוך הבניין ולמשמע הצעדים שחרר הנאשם את א' מאחיזתו, התלבש במהרה, החל להסתובב בבניין והעמיד פנים כמחפש מצית שאבדה לו. בא בעת, לבש א' את תחתוניו ומכנסיו במהרה ונמלט מהבניין החוצה.

בהמשך למתואר לעיל, יצא הנאשם בעקבות א' החוצה, השיגו והחל לגעת בו מאחור על גבי המכנס שלבש. תחילה מישש הנאשם את ישבנו וירכיו של א' ואחר כך משכו לעברו, תוך שהוא אחוז בישבנו של א'. זאת עשה הנאשם לשם גירוי, סיפוק וביזוי מיניים. בשלב זה הצליח א' להתרחק מהנאשם וברח במהרה מפניו.

במועד מאוחר לאירוע המתואר לעיל, בין החודשים מאי 2011 ליולי 2012, במועד שאינו ידוע למאשימה, שיחק א' עם חבריו על גג בניין הנמצא בשלבי בנייה (להלן - "הבניין"), הממוקם בסמוך לשכונת מגוריו של א'. הנאשם הגיע למקום, החל לאיים על חבריו של א' והבריחם מהבניין. משנותרו הנאשם וא' לבדם, תפס הנאשם בא', הובילו אל הקומה למטה, הוריד את מכנסיו ותחתוניו של א' עד לברכיו, הוריד את מכנסיו ותחתוניו שלו, התישב והושיב את א' בכוח על חיקו. אז, החל הנאשם להניע את א' מעלה ומטה על איבר מינו, תוך שהוא מחכך את איבר מינו בישבנו של א', כך מספר פעמים, וזאת עשה הנאשם בניגוד לרצונו של א', חרף התנגדותו, לשם גירוי, סיפוק וביזוי מיניים.

בהמשך לאמור לעיל, הוריד הנאשם את א' ממנו, העמידו והצמידו אל הקיר. תחילה סובבו כך שיהיה עם פניו לכיוונו ואז תפס את ראשו בחוזקה ודרש מא' למצוץ את איבר מינו. א' התנגד וניסה להרחיק עצמו, אך הנאשם המשיך לאחוז בו בחוזקה והחל לקרב את ראשו של א' לעבר איבר מינו וזאת בכוונה לבצע בא' מעשה סדום. בשלב זה נכנס בחור בשם א.א. אל המבנה. הנאשם ששמע את צעדיו, התלבש במהרה, הרים את מכנסיו ותחתוניו של א' והלבישו, הצמידו אל הקיר והחל לקללו בהעמידו פנים כי א' ירק עליו וקילל את אימו.

במועד נוסף שאינו ידוע למאשימה, בין החודשים ספטמבר 2011 ליולי 2012, ישב א' עם חבריו בשכונת מגוריו בקרבת המחסן. הנאשם הגיע למקום, הורה לו לזוז כדי לפנות לו מקום ואז התיישב לידו. בשלב זה עזבו חבריו של א' את המקום למעט חבר אחד שנותר לשבת עימם. אז התקרב הנאשם לא', נצמד אליו, החל לגעת בגבו התחתון וניסה להכניס את אצבעותיו לתוך מכנסיו של א' כדי לגעת בישבנו. זאת עשה הנאשם לשם גירוי, סיפוק וביזוי מיניים. בתגובה למעשה הנאשם כמתואר, קם א' במהרה ממקום מושבו והתרחק מהמקום.

במעשיו המתוארים לעיל ביצע הנאשם בא', שהינו קטין מתחת לגיל 14, מעשים מגונים בכוח שלא בהסכמתו וחרף התנגדותו במספר הזדמנויות שונות. כמו כן, ניסה הנאשם לבצע בא' מעשה סדום בשתי הזדמנויות וכל זאת לשם גירוי, סיפוק וביזוי מיניים.

ב. פרט האישום השני

בפרט האישום השני נטען כי מ. יליד שנת 2001 (להלן - "מ") גר באותה שכונה בה מתגורר א', ובסמיכות לשכונה בה מתגורר הנאשם.

עובר לחודש ספטמבר ועד ליום 9.9.2011, במספר מועדים שאינם ידועים למאשימה, הסתובב הנאשם בשכונת מגוריו של מ', ומשהיה מבחין במ' לבדו מחוץ לביתו, היה הנאשם מתקרב אליו מאחור, תופס בו בחוזקה, מרימו ונושא אותו אל עבר המחסן בשכונת מגוריו של מ' (המחסן שתואר בפרט האישום הראשון). מ' היה מתנגד ומנסה להשתחרר אך הנאשם היה מכה אותו, סוטר לו ומכניסו בכוח למחסן.

בהמשך לאמור לעיל, בעת שהנאשם ומ' שהו במחסן, במספר מועדים שונים, היה הנאשם מוריד את מכנסיו ותחתוניו של מ' עד לברכיו, מוריד את תחתוניו ומכנסיו שלו ומבצע במ' מעשים מגונים וכן מעשה סדום כמפורט להלן: הנאשם העמיד את מ' עם הגב אליו וליקק את ישבנו של מ' לשם גירוי, סיפוק וביזוי מיניים; הנאשם החזיק בידו האחת באיבר מינו של מ' ושפשף אותו ובמקביל, בידו השנייה, שפשף את איבר מינו שלו, ואונן בפני מ' לשם גירוי, סיפוק וביזוי מיניים;

הנאשם הכניס את איבר מינו של מ' לפיו שלו ומצץ אותו;

הנאשם החדיר את איבר מינו לפי הטבעת של מ', שלא בהסכמתו של האחרון, חרף התנגדותו, ותוך גרימת כאבים למ'.

בכל אותם מועדים התנגד מ' למעשה הנאשם ואף איים כי יספר על כך לאביו, אך הנאשם לא הרפה ממנו, והמשיך במעשיו ואיים על מ' כי אם יספר למישהו הוא יעשה לו ולמשפחתו משהו לא טוב, וזאת בכוונה להפחידו. במעשיו המתוארים לעיל ביצע הנאשם במ', קטין מתחת לגיל 14, מעשים מגונים בכוח, שלא בהסכמתו, לשם גירוי, סיפוק וביזוי מיניים במספר הזדמנויות שונות. כמו כן, ביצע הנאשם במ' מעשה סדום בכוח ושלא בהסכמתו במספר הזדמנויות וכן איים עליו בכוונה להפחידו.

בהכרעת הדין שניתנה על ידנו ביום 21.7.2013, כפי שתוקנה בהחלטתנו מיום 1.10.13, מצאנו כי הנאשם ביצע את כל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

לאחר שקבלנו תסקיר של שירות המבחן בסוגיה אם להרשיע את הנאשם אם לאו, ולאחר ששמענו את טענות הצדדים בהקשר זה, החלטנו, ביום 22.10.13 להרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

3. חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות

בעניינו של הנאשם הוכנה חוות דעת בהתאם לסעיף 6 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו - 2006 (להלן - "חוק ההגנה על הציבור").

בחוות הדעת נאמר, תחת הכותרת "התרשמות קלינית", כדלקמן:

"מדובר בבחור צעיר אשר הורשע בסדרה של עבירות מין בשני ילדים בגילאים 10-11 תוך שימוש באלימות. הרושם מנבדק מאוד הגנתי אשר עושה מאמץ לא לחשוף את עולמו הפנימי, במיוחד מיני. מכחיש את העבירות בהן הורשע ולא מסוגל לקחת כל אחריות. בשל ההגנתיות הרבה קיים קושי ללמוד לעומק את קווי אישיותו וללמוד את האטיולוגיה של עבירותיו. למרות שעבירותיו נפרשו על פני תקופה ממושכת והוא פגע בילדים, בשלב זה להערכתנו, ובמיוחד עקב גילו הצעיר, יש לנקוט במשנה זהירות טרם תיוגו כבעל סטייה מינית פדופילית".

בהתייחס ל"נקודות סיכון" צויין:

"הימצאות בקרב קטינים ללא השגחה ופיקוח מהווה גורם סיכון".

בפרק "סיכום והמלצות" נכתב:

"על פי שקלול הפקטורים הסטטיים, הדינאמיים והקליניים, מדובר באדם בעל רמת מסוכנות מינית בינונית גבוהה לרצידיביזם מיני".

4. תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 29.9.2013 עולה כדלקמן:

משפחת הנאשם מונה שש נפשות, זוג הורים וארבעה ילדים. מצבה הסוציאקונומית של המשפחה קשה, המשפחה מנהלת אורח חיים נורמטיבי ולהורי הנאשם אין רקע פלילי.

אביו של הנאשם, בן 56, אינו עובד משנת 2003 עקב התקף לב והוא מקבל קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי.

אימו של הנאשם, בת 47, עקרת בית, ולאחרונה עברה ניתוח וקיים חשד כי היא סובלת ממחלת הסרטן.

שירות המבחן כתב בתסקירו כי מהתמונה האישיותית המצטיירת מן הנאשם ומכלל האינפורמציה שליקט השירות עולים "גורמי סיכון אשר מצביעים כי הנער נמצא בסיכון לביצוע עבירות מין נוספות".

שירות המבחן פירט את גורמי הסיכון בהם מדובר:

1. הכחשה גורפת לאחר הליך משפטי ממושך, שמיעת הוכחות והרשעה.

2. התרשמו כי מדובר בצעיר הגנתי אשר עושה מאמץ לא לחשוף את עולמו הפנימי במיוחד המיני, התרשמות התואמת את ממצאי הערכת המסוכנות. לכן אין אפשרות לאבחן את אישיותו ולגבש דרכי טיפול והתייחסות מתאימות.

3. הורים שאינם מחוברים לקשייו ולעולמו הרגשי ולעולמו בכלל.

4. אין לצעיר יכולת לגלות אמפטיה לקורבנות.

5. קיימים אלמנטים של שימוש בכוח, השפלה והסלמה בביצוע העבירות.

6. מדובר בצעיר שאינו מצליח לבחון את מעשיו ולהסתייע בגורמי טיפול לצורך טיפול בבעיותיו.

7. לא ניכרות יכולת ורצון להיכנס להליך טיפולי.

את התסקיר חתמה קצינת המבחן גב' ראיפה חכרוש - דחלה, באומרה כדלקמן:

"לאור הסיכון בו נתון הצעיר, ולאור ההכחשה וחוסר המוטיבציה של הצעיר לבחון את עולמו הפנימי כפי שבא לידי ביטוי בהערכת המסוכנות שנערכה על ידי המכון למסוכנות ובשיחות עם שירותנו, אין אפשרות כיום להציע ולבנות תוכנית טיפול שתיתן מענה לקשייו.

לאור כל האמור לעיל, אין לשירותנו המלצה טיפולית".

5. תסקיר קורבן ביחס לקטין הנפגע מ'

א. בדיון שהתקיים בפנינו ביום 21.7.2013, הודיעה באת כח המאשימה כי התביעה התייעצה עם משפחות נפגעי העבירה והתברר כי אחת מהן מעוניינת בהכנת תסקיר קורבן והאחרת אינה מעוניינת בתסקיר שכזה.

על שום כך הוכן עבורנו תסקיר נפגע עבירה של הנפגע מ' בלבד.

ב. מ' נולד ביום 2001

מהתסקיר עולה כי "הפגיעה במ' ערערה את התא המשפחתי של המשפחה כולה. ההורים ציינו כי חשו כי עולמם נחרב כששמעו את סיפור הפגיעה (...). הוריו של מ' ציינו כי היה להם אמון כי דבר שכזה לא יתרחש, בחצר הבית ובשכונה שהכירו כמקום בטוח עבור ילדיהם, אמון זה התערער.

המפקחת המחוזית לנפגעי עבירה קטינים, גב' אניסה חורי-דכור, כתבה בתסקירה כי אביו של מ' התגייס לתמוך בבנו ולצאת כנגד מוסכמות החברה המסורתית הערבית הנוהגת להסתיר פגיעות מסוג זה. האב החליט לפעול לטיפול בבנו. הדבר גרם לקשיים רבים לאביו של מ' במקום עבודתו, מאחר שנאלץ להיעדר מן העבודה פעמים רבות ובשל כך שהיה עצבני והתנהג באופן שלא תאם את דרישות תפקידו. הדברים הגיעו עד לידי כך שננקטו נגדו צעדים והוא עבר ועדת שימוע. האב ציין כי הוא חושש כל העת שמא יקרה משהו נוסף למשפחתו.

אימו של מ' ציינה כי היא מאשימה את עצמה במה שקרה לבנה:

"למה נתתי לזה לקרות. הייתי שולחת את מ' בידיים שלי לפגיעה. כי הייתי מבקשת ממנו ללכת למכולת לקנות דברים, הוא היה מתחנן לא ללכת, אך הייתי מתעקשת שילך".

בתסקיר נאמר כי מ' נמצא בטיפול מרכז לפגיעות מיניות. הטיפול החל לפני 5 חודשים וכולל שיחה טיפולית פעם בשבוע והדרכת הורים, הטיפול יציב וקבוע.

בהתייחס להתרשמותה ממ' ציינה עורכת התסקיר כי -

"(...) עבר חוויה קשה מאוד וכי היו מספר פגיעות פיזיות חודרניות בגופו, אלימות פיזית קשה והשפלה והיה עליו להפעיל התנגדות קשה מול הנאשם. במיוחד היתה קשה לו העובדה שמדובר בפגיעה מינית מתמשכת. פגיעה אשר מלווה בשבירת טאבו משפחתי, תרבותי, אשר יכול לגרום לפעילות נקם מצד הקרובים אליו כלפי הפוגע. פעילות שלא קרתה לאור החלטת ההורים להגיש תלונה.

ההשלכות של אירוע טראומטי הנושא אופי של התעללות פיזית, נפשית ומינית קשה, להערכתנו הותיר במ' צלקות נפשיות קשות ומרחיקות לכת. נראה כי מ' שרוי במצב דיכאוני הבא לידי ביטוי בהתנהגות אלימה ותוקפנית, חסר בטחון, מצב רוח ירוד, חווית כשלון. (...). מ' נפגע לאורך תקופה ארוכה, כלומר במשך שנה שלמה ועל בסיס יומי הוא נדרש למוכנות והתגוננות ברמה גבוהה מפחד שמא ישוב ויפגע בו הנאשם. מצב זה הותיר בו משקעים רבים והוא מדבר על קשיי שינה, סיוטים ודריכות המונעים ממנו לתפקד בצורה נורמטיבית".

עורכת התסקיר כתבה בפרק "הסיכום", בין היתר, כדלקמן:

"מ' היה כבן 10 כשנפגע בסמוך לביתו ובמספר מקומות. הפגיעה אירעה על ידי שכן יותר מבוגר שמ' מכיר אותו כבן השכונה. הפגיעה התרחשה במשך שנה שלמה עד שנחשפה על ידי ילדים אחרים.

מ' נאלץ משך כל תקופת הפגיעה ליצור לעצמו ולמשפחתו תירוצים על מנת להסביר את הכאב הפיזי העצום שחש בו. מ' נפגע בשכונה שלו, מתחת לבית ובדרך למכולת. בכל אותם מקומות שאמורים להיות בטוחים ומוגנים ועל כן ההורים לא ציפו שפגיעה כזו קשה תתרחש באותם מקומות.

מ' סבל מהתקפות זעם, הפרעות שינה, בעיות לימודיות קשות בעת הפגיעה ובטרם נחשפה. הפגיעה לא נחשפה על ידו אלא על ידי חבר. מאז חשיפת הפגיעה והפסקתה, חלה הטבה משמעותית במצבו הרגשי, לימודי, אך עדיין יש לו סימפטומים המאפיינים תסמונת פוסט טראומה, כעוררות יתר, קשיי ריכוז, פגיעה בבטחון העצמי, פגיעה משמעותית בדימוי העצמי ועוד.

(...).

מ' נמצא בהליך טיפולי מסודר כבר מספר חודשים, הטיפול הינו יציב וקבוע, מ' והוריו משתפים פעולה בצורה נפלאה ועל כן נצפים שינויים במצבו הנפשי, הלימודי של מ'.

(...).

6. טענות המאשימה לעונש

באת כח המאשימה הגישה את טענותיה לעונש בכתב.

המאשימה הצביעה על חומרתם הרבה של מעשי הנאשם. "הנאשם השתמש בכוחו ובגודלו כדי להתגבר על התנגדותם של שני ילדים כבני 11-12 וביצע בהם שורה של עבירות מין חמורות ביותר תוך שהוא משתמש בהם לסיפוק צרכיו, כל זאת תוך שימוש בכוח ובאלימות".

באת כח המאשימה טענה כי הנאשם בחר קורבנות צעירים וחלשים והותיר בהם צלקות שיישארו עימם כל ימי חייהם. המעשים בוצעו לאורך תקופה ארוכה ומשך לא מדובר במעידה חד פעמית. החזרה והניצול של אותם קורבנות צעירים וחלשים, יש בה ללמד לא רק על חומרת המעשים אלא גם על מסוכנותו של הנאשם.

באת כח המאשימה ציינה כי הסיבה שלא נערך תסקיר קורבן בעניינו של המתלונן א' נובעת מכך שהוריו ביקשו למנוע מא' את הצורך לחשוף ולדבר שוב על המקרה.

באת כח המאשימה הצביעה על האמור בתסקיר הקורבן המפורט בעניינו של מ' ממנו ניתן ללמוד על הנזק הרב שנגרם לקטין זה ממעשי הנאשם. לדבריה, מ' היה כבן 11 בעת שנעשו המעשים והפגיעה בו "היתה חמורה ביותר, וכללה סממנים פיזיים ונפשיים המתוארים בפירוט רב בתסקיר הקורבן (...)"

באת כח המאשימה ביקשה כי בבוא בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם, ישים לנגד עיניו לא רק את גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות אלא גם את גיל קורבנותיו ואת הנזק הרב שנגרם להם ממעשיו והצביעה על כך שחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות העריכה כי רמת מסוכנותו המינית של הנאשם בינונית גבוהה לרצידיביזם מיני.

עוד טענה התובעת כי היותו של נאשם קטין אינה מהווה מגן מפני ענישה מחמירה בגין ביצוע העבירות "בעיקר כאשר מדובר במי שהיה על סף בגירות בעת ביצועו, כאשר המדובר בעבירות מתמשכות וחמורות במי שהיו קטינים הצעירים מהנאשם בשנים רבות".

זאת ועוד ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה של בית המשפט העליון שבה נגזרו על הנאשמים באותם תיקים עונשי מאסר של 7 שנים בפועל ו- 6 שנים בפועל וביקשה להשית על הנאשם מאסר בפועל ממושך ומשמעותי, מאסר על תנאי מרתיע וכן פיצוי הולם למתלוננים.

7. טענות ההגנה לעניין העונש

ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש ביקש שבית המשפט לא יחמיר בעונשו של הנאשם תוך שטען כי הנאשם קטין וכי מדיניות הענישה לגבי קטינים שונה מזו המתייחסת לבגירים.

הסניגור טען כי לנאשם זו הפעם הראשונה שבה הועמד לדין בגין מעשה כלשהו וביקש לשים את הדגש על הפן השיקומי, ליתן לנאשם הזדמנות לשקם את עצמו ולא לשולחו לתקופת מאסר ממושכת.

הסניגור הפנה לפסיקה מקילה של בתי משפט מחוזיים. באחד מהם נגזרו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל ובגזר דין אחר הסתפק בית המשפט בהטלת מאסר על תנאי בלבד.

בהתייחס לנסיבותיו האישיות ציין כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד, הישגיו בבית הספר היו טובים והוא מתכוון ללמוד במוסד אקדמאי. אביו של הנאשם חולה, עם קוצב לב, ואימו עברה לאחרונה ניתוח והיה חשד שהיא סובלת ממחלת הסרטן.

הסניגור טען כי בין אם הנאשם ביצע את המעשים שיוחסו לו בכתב האישום ובין אם לאו, הוטל כתם כבד על הנאשם ומשפחתו ובלשונו: "אנו מבקשים מבית המשפט להתחשב גם בזה מבחינת העונש".

הסניגור טען כי הנאשם עבר סבל רב בשבתו במעצר וכי "בית המשפט יודע שכאשר אדם במעצר או מאסר בגין עבירות מין היחס שיקבל מאסירים אחרים בתוך הכלא הוא יחס קשה מאוד, גם פיזית וגם התנהלותית וחברתית, איך אחרים התייחסו אליו בבית הכלא. אני מבקש להתחשב בזה כחלק מהעונש ממנו סובל ויסבול הנאשם. אני מבקש להתחשב בטרומה שעברה משפחתו ועוד תעבור".

הסניגור ביקש שלא להחמיר בעונשו של הנאשם וטען כי אם ימצא בית המשפט לנכון להשית עליו עונש מאסר בפועל מעבר לתקופה שבה היה נתון במעצר אזי שתקופת המאסר לא תהא ארוכה והעונש לא יהא חמור.

הנאשם עצמו פנה לבית המשפט ואמר:

"אני מבקש רחמים מבית המשפט הנכבד ולהתחשב בגיל שלי ובעתיד שלי".

8. דיון

- א. דומה כי אין צורך להכביר מילים על חומרתם הרבה של המעשים שנעשו על ידי הנאשם ועל הפגיעה והנזק הרב שגרם לכל אחד מנפגעי העבירה.
- הנאשם פגע מינית, במשך תקופה ארוכה, בשני קורבנותיו, האחד יליד שנת 2000 והאחר יליד שנת 2001, כשהיו בני 10-11 שנים, כשהוא עצמו היה במהלך ביצוע המעשים כבן 17 שנים.
- ב. אכן, עלינו לגזור את עונשו של מי שהיה קטין על סף ההתבגרות בעת ביצוע המעשים והפך לבגיר במהלכם. ואולם, אל מול נתון זה של הנאשם עלינו לשים לנגד עינינו את גילם הרך של הילדים בהם פגע מינית. אין ספק שמעשי הנאשם הותירו צלקות בנפשם של שני הנפגעים הרכים בשנים (...) שבטרם בגרו ועמדו על דעתם כבר מצאו את עצמם קורבנות לתקיפה מינית קשה וחסרת רסן. אותם אירועים עתידיים להשפיע על חייו של כל אחד מהקורבנות וללוותו שנים רבות, ואפשר עד ליומם האחרון עלי אדמות": דברי כב' השופט אדמונד לוי בע"פ 6980/09 פלוני נגד מדינת ישראל (14.6.2010).
- ג. ועוד עלינו לזכור שהפגיעות שפגע הנאשם בקטינים פגעו לא רק בהם אלא גם בבני משפחותיהם והכניסו את חייהם לטלטלה קשה וכואבת.
- ד. עיון בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מלמד כי הנאשם תכנן את מעשיו ופעל באופן מתוכנן להסוותם; הנזק שנגרם מביצוע העבירות הוא גדול ורב בשל גילם הרך של הקטינים שנפגעו; הנאשם היה בתחילת ביצוע העבירות על סף גיל הבגרות, ואין ספק שהבין הבן היטב את אשר הוא עושה ואת הפסול שבמעשיו, על שום כך אף פעל להסוותם כמתואר לעיל; חלק מן העבירות בוצעו תוך שימוש באלימות כלפי קורבנות התקיפה.
- הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות: ברור כי ענישה על דרך של מאסר בפועל לנאשם צעיר שהתחיל לבצע את העבירות על סף גיל הבגרות, תפגע בו ותהיה כרוכה בקשיים לא מבוטלים; יש מקום להניח שענישה כאמור תפגע גם במשפחת הנאשם; הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ואף לא מצא לנכון להביע חרטה או התנצלות; לנאשם אין עבר פלילי מכל סוג שהוא.
- ה. לאור שכיחותן של העבירות בהן עסקין והצורך להרתיע את הרבים מפני ביצוע עבירות מן הסוג האמור; ומאחר ואנו מאמינים שיש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים, אנו סבורים כי אנו רשאים להתחשב גם בשיקול זה בבואנו לגזור את עונשו של הנאשם.
9. אחרית דבר
- אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, לאחר ששקלנו את טענות באי כח הצדדים ואת מכלול נסיבות העניין, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים שלהלן:
- א. אנו דנים את הנאשם ל - 8 (שמונה) שנות מאסר שמתוכן 6 שנים יהיו לריצוי בפועל ושנתיים יהיו על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים עבירה מן העבירות המפורטות בסימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 ויורשע עליה.
- מתקופת המאסר בפועל ינוכו הימים בהם היה הנאשם נתון במעצר בקשר לתיק זה, היינו, מיום 30.7.12 עד יום 9.9.12 ומיום 21.7.13 ועד היום.
- ב. אנו מחייבים את הנאשם לשלם לכל אחד מן הקטינים נפגעי העבירה המפורטים בכתב האישום (עדי התביעה 9 ו - 10) פיצוי בסך 40,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.4.2014 ויועבר למתלוננים באמצעות הוריהם ובהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית משפט.
- ג. המזכירות תשלח העתק מגזר דין זה למרכז להערכת מסוכנות, לשרות המבחן וכן למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות בהנהלת בתי המשפט תוך הפניית תשומת ליבו כי מדובר בפיצוי לזכות קטינים.
- אנו ממליצים לשרות בתי הסוהר לשבץ את הנאשם במסגרת טיפולית מתאימה לעברייני מין בני גילו.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום 05 נובמבר 2013, במעמד באי כח הצדדים והנאשם.